

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-204/22-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te sudske savjetnice Branke Cvitanović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja FORSCOPE A.S., Češka Republika, Brno, Lidická 960/81, zastupan po odvjetniku Maksu Skendiću iz Zagreba, Zvonimirova 58, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Koturaška 43/IV, Zagreb, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatske lutrije d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 72, radi radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 8. prosinca 2022.

p r e s u d i o j e

- I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja i potvrđuje rješenje tuženika, klasa: UP/II-034-02/22-01/569, urbroj: 354-02/5-22-11 od 28. rujna 2022. godine.
- II Odbija se prijedlog tužitelja za određivanjem odgovnog učinka tužbe.
- III Odbija se prijedlog tužitelja za određivanje privremene mjere.
- IV Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika, pod točkom 1. izreke, odbijena je žalba tužitelja izjavljena na sadržaj dokumentacije o javnoj nabavi u otvorenom postupku javne nabave, predmet nabave: nabava Microsoft produkata za centralne servere, naručitelja Hrvatske lutrije d.o.o., Zagreb. Pod točkom II. izreke tužitelj je odbijen sa zahtjevom za naknadom troškova žalbenog postupka.

2. Tužitelj tužbom pobija navedeno rješenje tuženika u bitnom ističući da je naručitelj Hrvatska lutrija d.o.o., Zagreb, objavila poziv za nadmetanje i DON predmeta nabave: nabava Microsoft produkata za centralne servere. Na sadržaj DON-i je tužitelj izjavio žalbu koja je odbijena ovdje osporenim rješenjem tuženika. Ističe da je osporenim rješenjem ispravno identificirano glavno i sporno pitanje u konkretnom slučaju a to je: jesu li osporavane točke 4. i 13. DON-i suprotne odredbama Zakona o javnoj nabavi. Smatra da je tuženik pogrešno odlučio o spornom pitanju te da je pogrešno shvatio sadržaj predmetne problematike i žalbenih razloga. To stoga što tuženik ističe da predmetni opis predmeta nabave nije diskriminatoran jer da naručitelj

ima pravo tražiti određeni tzv. "model poslovanja", što ukazuje da se ne razumije što je predmet nabave. Smatra da tuženik ne razumije odnos između opisa predmeta nabave i tehničke specifikacije tj. samog predmeta nabave. Tužitelj nadalje pojašnjava pojam MPSA modela u pogledu opisa predmeta nabave, kako isti model utječe na predmet same nabave odnosno na sadržaj tehničke specifikacije te zašto je inzistiranje na istom u točkama 4. i 13. DON-i suprotno pozitivnim propisima Zakona o javnoj nabavi. Ističe da je MPSA model ili ugovor o microsoftovim proizvodima i uslugama odnosno posebni uvjeti trgovačkog društva Microsoft pod kojima se nude usluge odnosno proizvodi samog microsofita. To je samo određena stepenica odnosno preduvjet na koji zainteresirani kupac mora pristati ako želi ulaziti u poslovni odnos sa trgovačkim društvom Microsoft odnosno sa trgovačkim društvima koja su ovlaštena nuditi proizvode i usluge Microsofta. Ovi okvirni ugovori daju kupcima određene beneficije za kupnju softvera, međutim, u predmetnom postupku javne nabave nije riječ o sklapanju novog MPSA, već samo o nabavi softvera kojeg naručitelj nezakonito uvjetuje putem MPSA ugovora. Smatra važnim napomenuti da nabava određenih proizvoda (softvera) putem takvih ugovora eventualno može biti jedan od kriterija prilikom ocjene ponuda, međutim, isti se ne smije propisati u DON-u kao obvezni uvjet/preduvjet za nabavu predmeta nabave. Sve suprotno tome bi značilo da svaki javni ili sektorski naručitelj može sklopiti okvirni ugovor s bilo kojim proizvođačem (bez javnog natječaja jer samo potpisivanje okvirnog ugovora ne obvezuje kupca i na plaćanje) i nakon toga provoditi vrlo ograničene javne natječaje samo za dobavljače koje odabire proizvođač. Dopuštanje takvog postupanja od strane naručitelja može biti vrlo opasan presedan kojim bi se smisao javne nabave potpuno izgubio. Glede točke 4. DON-a ističe kako su navedene "licence" u stvari softveri – dakle, predmet ove nabave je nabava određenih softvera odnosno programa sa određenim svojstvima i zadacima. Stoga u odnosu na same licence/softvere- ističe da nudi potpuno jednake proizvode sa svim traženim specifikacijama sukladno troškovniku odnosno tehničkoj specifikaciji jedino što tužitelj ne može ponuditi jest sklapanje navedenog ugovora, međutim to nije i ne može biti preprekom kod nabave proizvoda koje ovdje traži naručitelj. Smatra jasnim da za inzistiranje na sklapanjem MPSA ugovora u konkretnom slučaju dovodi do diskriminacije ponuditelja koji mogu ponuditi jednake microsoft licence/softvere sa svim specifikacijama, međutim, koji istovremeno ne mogu iz te licence/softvere nuditi sklapanje MPSA ugovora. Inzistiranje na sklapanju takvog ugovora ima jedino za posljedicu da se time isključuju ponuditelji koji to ne mogu ponuditi. Takav zainteresirani ponuditelj, ovdje tužitelj, ne može nuditi sklapanje takvog ugovora iz razloga što tužitelj nudi licence (softvere) koji su bili ranije korišteni od drugog korisnika. Međutim, navedena činjenica "korištenih" licenci(softvera) ni na koji način ne utječe na kvalitetu samog proizvoda što je tužitelj dokazao praksom Europskog suda (presuda suda Europske unije od 3. srpnja 2012., poslovnog broja: C-128/11) kao i Direktivom 2009/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009., o pravnoj zaštiti računalnih programa. Ističe da ukoliko bi predmetni "framework" ili "pravno-ugovorni okvir" MPSA bio opravdan u konkretnom slučaju – koji bi bio smisao provođenja postupka javne nabave budući da samo Microsoft kao jedini poslovni subjekt može nuditi taj okvir. Po ovom modelu naručitelj već dugi niz godina ostvaruje beneficije kod Microsofta te iz tog razloga naručitelj ovim postupkom želi nabaviti nove nekorištene licence". Uzimajući u obzir odredbe Zakona o javnoj nabavi ekonomska prednost konkretnog rješenja ne bi smjela dopustiti naručitelju da spriječi neke gospodarske subjekte da sudjeluju u nabavi. Naprotiv, treba dopustiti

isporuku rabljenog softvera, a ekonomsku prednost određenog rješenja (MPSA) treba uzeti u obzir u postupku evaluacije ponuda (ponuda). Napominje da mu je ovakvim odredbama DON-a onemogućeno slobodno i na jednak način sudjelovati u predmetnom postupku iz razloga što tužitelj nudi potpuno jednake proizvode odnosno usluge sa jednom jedinom razlikom – što su iste ranije "korišteni" od strane drugih korisnika. Ističe da je pojam korišteni softver sukladno pozitivnoj zakonskoj regulativi za "ponovno korištenje". Tužitelj ne prodaje korišteni proizvod, nego pravo na korištenje određenog softvera i sam softver. Poslovni model tužitelja je potpuno legalan i priznat u cijeloj Europskoj uniji, odnosno u europskom gospodarskom prostoru napominjući da u funkcionalnosti i kvaliteti nema razlike između novog i korištenog softvera jer u oba slučaja korisnik prima sva sigurnosna ažuriranja izdana od strane proizvođača u skladu s politikom životnog ciklusa proizvoda. Tužitelj time nudi originalni proizvod, s istim funkcijama i mogućnostima korištenja kao novi softver, koji ispunjava zahtjeve navedene u specifikacijama ugovora. Iz predmeta nabave ne proizlazi obveza da predmet ugovora o javnoj nabavi moraju biti novi proizvodi, predmet isporuke mogu biti i korištene licence a naručitelj je svojim postupanjem postupio protivno odredbama Zakona i načelima javne nabave i složio nadmetanje postavljanjem zahtjeva kojima prednost daje određenom gospodarskom subjektu. Postavljanjem navedenog zahtjeva se stvaraju neopravdane prepreke tržišnom natjecanju, zbog čega se izvođači koji nude "korišteni" softver isključuju iz sudjelovanja u postupku nadmetanja. Stoga su navedene odredbe DON-a suprotne članku 4., članku 206. i članku 210. Zakona. Tužitelj nadalje predlaže izmjene nezakonitih odredbi DON-a dajući i praksu u drugim državama EU. Predlaže usvojiti tužbu i poništiti osporeno rješenje tuženika, poništiti dio DON-i zahvaćene nezakonitošću, naložiti naručitelju naknaditi tužitelju troškove žalbenog postupka kao i tuženiku naknadu troška upravnog spora. Tužitelj nadalje podnosi prijedlog za odgodnim učinkom tužbe u smislu članka 26. stavak 2. ZUS-a obrazlažući da u slučaju kada bi tuženik izvršio predmetnu odluku na način da dopusti provođenje predmetnog postupka nabave će nastati teško popravljiva šteta za tužitelja, a usvajanje prijedloga ne bi bilo protivno javnom interesu, te bi tužitelj provedbom postupka javne nabave sa osporenim DON-i bilo uloženo njegovo trenutno i buduće poslovanje u Republici Hrvatskoj. Stoga predlaže zaustavljanje postupka javne nabave. Tužitelj podredno predlaže i određivanje privremene mjere na način da se zaustavi postupak javne nabave do donošenja pravomoćne presude u ovom upravnom sporu. Potražuje trošak za sastav žalbe, sastav podneska, sastav tužbe uz pripadajući PDV u ukupnom iznosu od 28.125,00 kn.

3. Tuženik se u odgovoru na tužbu protivi tužbenom zahtjevu predlažući isti odbiti iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja i odgovora na tužbu. Ističe točnim navod tužitelja da je točkom 4. DON-i propisano "predmet ovog nadmetanja su Mikrosfti CNC/model MPSA kojeg naručitelj ima već u primjeni za postojeće Mikrosft licence. Međutim tužitelj potpuno pogrešno zaključuje da su predmet nabave isključivo Mikrosft licence, stoga što iz točke 4. DON nedvojbeno proizlazi da su predmet nabave Mikrfosoft licence/model MPSA. Da je predmet nabave i sam MPSA model nabave Mikrosft licenci razvidno je i iz tužiteljevog prijedloga izmjene dokumentacije o nabavi na način da se točka 4. "opis predmeta nabave" izbaci upravo dio koji se odnosi na MPSA model. Tužitelj se u žalbi sada i u tužbi nepotrebno iscrpljuje dokazujući legalnost vođenja korištenih licenci te dokazujući da nudi produkt iste kvalitete i kvantitete kao što je traženi proizvod, samo bez mogućnosti nuđenja

sklapanja ugovora s Mikrosoftovim proizvodima i uslugama (MPSA). Kvaliteta korištenih Mikrosoft licenci i legalnost vođenja takvih licenci nije bila relevantna za ocjenu zakonitosti točke 4. DON-i u granicama žalbenih navoda, nego opravdanost naručiteljevog zahtjeva da se Mikrosoft licence moraju ponuditi kroz MPSA model. Naime, ni u žalbenom postupku niti u tužbi tužitelj ne spori da MPSA model (kao dio predmeta nabave) može ponuditi nekoliko ovlaštenih Mikrosoft partnera MPSA koji model daje kupcima određene beneficije (tužitelj u žalbi i tužbi navedeno izrijekom i priznaje). U konkretnom slučaju tužitelj je morao dokazati da upravo beneficije koje nosi MPSA ugovor imaju učinak stvaranja neopravdanih prepreka za otvaranje javne nabave tržišnom natjecanju, odnosno tužitelj je u žalbi morao obrazložiti i dokazati zašto te beneficije nisu opravdan razlog za ograničenje tržišnog natjecanja a što nije učinio. Navedeno stoga što u javnoj nabavi nije a priori zabranjeno svako ograničenje tržišnog natjecanja, nego je zabranjeno neopravdano stavljanje prepreka tržišnom natjecanju (stav tuženika potvrđen je u više presuda suda kao UsII-55/21 od 5. ožujka 2021. godine). S tim u vezi, tuženik ističe da tužitelj tek u tužbi, po prvi put ukazuje da nabava određenih proizvoda putem takvih ugovora eventualno može biti jedan od kriterija prilikom ocjene ponuda (nedopušteni beneficio novorum). Tužiteljev zahtjev za određivanje odgodnog učinka tužbe nije osnovan, jer u konkretnom slučaju za to nisu kumulativno ispunjenje pretpostavke iz članka 26. stavak 2. ZUS-a. Tužitelj nije dokazao eventualnu štetu koja bi se teško mogla popraviti niti je dostavio bilo kakve dokaze da trpi štetu koja se ne bi mogla nadoknaditi. Kako nisu dostavljeni bilo kakvi dokazi, nema osnove za zaključiti kakvu bi nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu tužitelj eventualno mogao imati u slučaju provedbe predmetnog postupka javne nabave prije okončanja upravnog spora. S tim u vezi tuženik ističe da je eventualna materijalna šteta nadoknadiva, jer za to postoje sudski mehanizmi naknade štete, dok eventualna nezakonitost osporenog rješenja nije razlog za odgodu izvršenja pojedinačne odluke (takav stav tuženika potvrđen presudom suda UsII-290/21 od 8. listopada 2021. godine). Predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan.

4. Naručitelj Hrvatska lutrija d.o.o. kao zainteresirana osoba se očitovala o tužbi tužitelja ističući da je predmet nabave opisan na jasan, nedvojben, potpun i neutralan način koji osigurava usporedivost ponuda u pogledu uvjeta i zahtjeva koje je kao javni naručitelj postavio na način da opis predmeta nabave ne smije pogodovati određenom gospodarskom subjektu. Predmet nabave je opisan na način da predstavlja tehničku, tehnološku oblikovanu, funkcionalnu ili drugu objektivnu cjelinu pri tom vodeći računa da definiranje tehničkih specifikacija mora biti opravdano predmetom nabave, da opis predmeta nabave ne smije pogodovati određenom gospodarskom subjektu kao i da svoje potrebe definira prema postojećim rješenjima koje su proizvođači ponudili na tržištu. U žalbenom postupku javne nabave naručitelj s Mikrosoftom već dugi niz godina ima potpisan MPSA ugovor (ugovor o proizvodima i uslugama Mikrosofta) a po tom modelu naručitelj već dugi niz godina i kupuje Mikrosoft proizvode te svaka kupnja doprinosi određenim brojem bodova na koje ostvaruje benefite od Mikrosofta te iz tog razloga ovim postupkom nabave želi nabaviti nove, nekorištene licence. Kao rezultat poslovne odluke ovim postupanjem nabave nabavlja nove, a ne rabljene licence upravo po MPSA modelu, čime će i sve novokupljene Mikrosoft licence biti vidljive i dostupne na jednom jedinstvenom portalu s korisničkim granicama koje već koristi. Putem toga portala naručitelj ostvaruje pogodnost uniformnog uvida u svoje korisničke stranice s pregledom svih dosadašnjih kupnji, verzija produkata, broja licenci, prava na preuzimanje produkata i pripadajućih softverskih ključeva. Takvo propisivanje

tehničkih specifikacija proizvoda samo po sebi ne predstavlja nezakonitost ukoliko isti omogućuje gospodarski subjektima potpuni jednak pristup nadmetanju i da isti ne stvaraju neopravdane prepreke za otvaranje javne nabave tržišnom natjecanju. Ne smatra da je u postupku javne nabave povrijeđeno načelo transparentnosti niti načelo zabrane diskriminacije, tržišnog natjecanja, jednakog tretmana i smatra da ne stavlja potencijalne ponuditelje u nepovoljan položaj jer je omogućio tržišno natjecanje za sve gospodarske subjekte koji mogu ponuditi MPSA model kupnje. Svaki gospodarski subjekt koji je ovlašten partner Mikrosfta ima mogućnost sudjelovanja u postupku nabave uz uvjet dokazivanja takvog ovlaštenja, te smatra kako za kupnju Mikrosft licenci putem MPSA modela ne postoji jednako vrijedan model kupnje te iz razloga nije propisala jednaku vrijednost u DON-i. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti kao i odbijanje prijedloga za odgodnim učinkom tužbe ili određivanje privremene mjere.

5. U skladu s odredbom članka 6. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21., dalje: ZUS), odgovori na tužbu tuženika i zainteresirane osobe dostavljeni su tužitelju.

6. Tužitelj se očitovao o odgovoru na tužbu tuženika i zainteresirane osobe ostajući pri svim navodima iz tužbe i predlažući naknadu troška u iznosu od 11.250,00 kn (sastav podneska uz pripadajući PDV).

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Odlučujući o zakonitosti osporenog rješenja tuženika u granicama tužbenog zahtjeva, pri čemu Sud, sukladno odredbi članka 31. ZUS-a, nije vezan razlozima tužbe, ovaj Sud ocjenjuje da tuženik nije povrijedio zakon donošenjem osporene odluke, za koju odluku je dao valjano i iscrpno obrazloženje, odnosno naveo razloge koji su utemeljeni na podacima spisa predmeta te na pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

9. Pri ocjeni zakonitosti osporenog rješenja tuženika Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporene odluke, kao i očitovanje stranaka tijekom upravno sudskog postupka te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja a u skladu s odredbom članka 55. stavak 3. ZUS-a, utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

10. Prema podacima spisa predmeta, kao i obrazloženja osporenog rješenja tuženika proizlazi da je u konkretnom slučaju postupak javne nabave naručitelja Hrvatske lutrije d.o.o., Zagreb, predmet nabave: nabava Microsoft produkata za centralne servere/model MPSA. U odnosu na sadržaj dokumentacije o nabavi (dalje: DON-i) žalbu je uložio tužitelj, koja je odbijena ovdje osporenim rješenjem tuženika od 28. rujna 2022. godine. Tuženik je u žalbenom postupku izveo dokaze pregledom i analizom dokaznog materijala: obavijesti o nadmetanju, dokumentaciju o nabavi objavljene u EOJN RH te ostale dokaze, nakon čega je ocijenio da tužiteljeva žalba nije osnovana, a svoju odluku je obrazložio na valjan i argumentiran način.

11. Naime, DON-i, točkom 4. "Opis predmeta nabave" propisano je da je predmet nabave nabava Microsoft produkata za centralni server/model MPSA kojeg naručitelj ima već u primjeni za postojeće microsoft licence. Nadalje, točkom 13. DON-i – "Ostali uvjeti", propisano je da gospodarski subjekti moraju dostaviti dokaz da posjeduju pravo prodaje Microsoft licenci po MPSA modelu u Republici Hrvatskoj. Naručitelj će prihvatiti i potvrdu/izjavu izdanu od ovlaštenog zastupnika u Republici Hrvatskoj. U tom slučaju gospodarski subjekt je dužan dostaviti važeći dokument izdan od proizvođača kojim se dokazuje da je zastupnik ovlašten od strane proizvođača.

12. Tužitelj tužbenim navodima ustraje na već istaknutim navodima iz žalbe da je inzistiranje na sklapanju ugovora u konkretnom slučaju putem modela MPSA dovodi do diskriminacije ponuditelja koji mogu ponuditi jednake Microsoft licence/software-sa svim specifikacijama, ali koji istovremeno ne mogu iz te licence/software nuditi sklapanje MPSA ugovora. Pritom ističe da ne može ponuditi sklapanje takvog ugovora jer nudi licence/software koji su bili ranije korišteni već od drugog korisnika, a što na ni koji način ne utječe na kvalitetu samog proizvoda pozivajući se pritom na praksu Europskog suda. Smatra da se u konkretnom slučaju neopravdano isključuju svi gospodarski subjekti koji nude iste proizvode iste kvalitete i kvantitete ali koji ne mogu pružiti navedeni model, što po tužitelju predstavlja diskriminaciju. Smatra da mu je stoga takvim odredbama DON-a onemogućeno slobodno i na jednak način sudjelovati u predmetnom postupku jer nudi potpuno jednake proizvode i usluge s jednom jedinom razlikom – što su iste ranije korištene od strane drugih korisnika.

13. Međutim, ovaj Sud prihvaća ocjenu tuženika da naručitelj tehničkom specifikacijom nije obvezan osigurati sudjelovanje u nadmetanju svim gospodarskim subjektima koji stavljaju na tržište računalne programe odnosno licence za iste, već da opisom predmeta nabave ne smije pogodovati određenom gospodarskom subjektu te da tehničke specifikacije ne smiju imati učinak stvaranja neopravdanih prepreka za otvaranje javne nabave tržišnom natjecanju.

14. Naime, da su navedeni prigovori tužitelja neosnovani potvrđuju navodi kako naručitelja tako i samog tužitelja da navedeni model MPSA može ponuditi nekoliko ovlaštenih Microsoft partnera, odnosno da na tržištu ima više gospodarskih subjekata koji su ovlašteni partner Microsofta. Dakle, proizlazi da je omogućeno tržišno natjecanje gospodarskim subjektima koji mogu ponuditi navedeni model.

15. Iz navedenog proizlazi da su neosnovani prigovori tužitelja o ograničavanju tržišne utakmice. Naime, naručitelj je u spornim točkama DON-a naveo i zatražio model koji već posjeduje te jasno odredio predmet nabave što prema ocjeni ovoga Suda nema učinak prepreke tržišnom natjecanju, što je sve u skladu s odredbama Zakona o javnoj nabavi i Direktivi 2014/24/EU prema kojoj je zabranjeno neopravdano stavljanje prepreka tržišnom natjecanju, o čemu se ovdje ne radi.

16. Nadalje, ovaj Sud nalazi osnovanim zaključak tuženika istaknut u obrazloženju osporene odluke da sama činjenica što tužitelj nudi korištene licence kao i činjenica da tužitelj ne može ponuditi traženi model poslovanja odnosno navedenog modela licence, ne znači samo po sebi povredu odredbe članka 4. Zakona o javnoj nabavi pri čemu treba imati u vidu i to da naručitelj ima mogućnost i pravo odrediti predmet nabave za koji ima potrebu uz ograničenja iz odredbi citiranog Zakona. U konkretnom slučaju naručitelj je kao predmet nabave naveo nabavu Microsoft produkata za centralne servere putem MPSA modela poradi potrebe za nadopunom originalnih, novih licenci.

17. Obzirom na sve navedeno i utvrđeno, ovaj Sud ocjenjuje zakonitim osporeno rješenje tuženika, smatrajući ujedno da je tuženik odlučujući o žalbi tužitelja imao u vidu i pravilno primijenio temeljna načela javne nabave te druge mjerodavne odredbe citiranog Zakona (članak 4., 205. i dr.).

18. S obzirom da je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja tuženika bespredmetno je odlučivanje suda o prijedlogu za određivanje odgovnog učinka tužbe u smislu članka 26. stavak 2. ZUS-a kao i prijedloga za izdavanje privremene mjere sukladno članku 47. istog Zakona pa je odlučeno kao pod točkom II. i III. izreke ove presude.

19. Pod točkom IV. izreke ove presude odbijen je i zahtjev tužitelja za naknadom troškova spora, s obzirom da tužitelj nije uspio u sporu, a pravo na naknadu troška i to opravdanog troška, u smislu Tarife za neprocjenjive sporove, ima ona stranka koja je u sporu uspjela sa svojim zahtjevom. Stoga je odluka o trošku donesena pozivom na odredbu članka 79. stavak 4. ZUS-a.

20. Slijedom svega iznesenog, trebalo je pozivom na odredbu članka 57. stavak 1. ZUS-a, riješiti kao pod točkom I. izreke.

U Zagrebu, 8. prosinca 2022.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić

Broj zapisa: **eb316-b74c8**

Kontrolni broj: **0db1d-db215-6446a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mirjana Čačić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.